

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **P. N.**, zastoupeného Mgr. Tomášem Veselským, advokátem se sídlem Ostrava-Mariánské Hory, Korunní 1077/31, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě ze dne 10. 5. 2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 3. 2017, ve věci **snížení výše invalidního důchodu**,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádnému z účastníků s e n e p ř i z n á v á náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci byl snížen invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně z důvodu stanovení míry poklesu pracovní schopnosti na 35 %.

[2] Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, neboť měl za to, že jeho zdravotní stav nebyl dostatečně posouzen. Od doby, kdy byl vyhotoven posudek dne 28. 7. 2014, nedošlo ke žádnému zlepšení zdravotního stavu. Odkázal na znalecký posudek, který si nechal vyhotovit, z oboru zdravotnictví,

odvětví chirurgie se specializací traumatologie pohybového ústrojí a odvětví ortopedie. Poukázal na svůj zdravotní stav, kdy není schopen samostatné chůze, pouze za pomoci berlí, jeho chůze je kolísavá a nejistá. Každý den má často až nesnesitelné bolesti obou nohou. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a uložení povinnosti žalované znovu ve věci rozhodnout a uložení povinnosti uhradit náklady řízení.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě setrvala na stanovisku zákonného rozhodnutí a navrhla provedení důkazu odborným lékařským posouzením PK MPSV. Nebude-li posudkem PK MPSV potvrzena invalidita žalobce, navrhuje žalovaná zamítnutí žaloby, v opačném případě ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své předcházející rozhodnutí ze dne 2. 1. 2017 čj. R-2.1.2017-429/X ve věci snížení od 8. 1. 2017 výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. d) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava není žalobce dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona invalidní pro invaliditu třetího stupně, není ani dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale je dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona invalidní pro invaliditu prvního stupně. Dle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost o 35 %. V rámci námitkového řízení bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 2. 3. 2017 zjištěno, že žalobce je invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Nejde již o invaliditu třetího stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona, ani nejde o invaliditu druhého stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, ale jde o invaliditu prvního stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Ke změně stupně invalidity došlo dne 26. 10. 2016. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddílu b (Postižení končetin), položce 13b (Funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny – středně těžké postižení funkce končetiny) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb.. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla posudkem o invaliditě určena ve výši 35 %. Vzhledem k vlivu na schopnost využívat dosaženého vzdělání, zkušenosti a znalosti na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, lékař České správy sociálního zabezpečení navýšil dle ustanovení § 3 odst. 2 citované vyhlášky tuto hodnotu o 10 procentních bodů. Celkově tedy míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 45 %.

[5] Krajský soud u jednání provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované, obsahem správních spisů, posudkem PK MPSV v Ostravě ze dne 8. 11. 2017 a znaleckým posudkem MUDr. Z. Š. ze dne 28. 4. 2017.

[6] Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z provedeného dokazování vzal krajský soud za prokázané, že žalobci k jeho žádosti ze dne 30. 6. 2014 byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 28. 8. 2014 (invalidita stanovena

ode dne 16. 7. 2014) na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 28. 7. 2014, dle kterého pokles pracovní schopnosti byl stanoven v míře 70 % s posudkovým hodnocením dle kap. XV, odd. B, pol. 8 písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/ 2009 Sb.; doba platnosti posudku byla stanovena do 30. 6. 2016. Kontrolní lékařská prohlídka OSSZ Ostrava byla provedena dne 26. 10. 2016 se závěrem, že míra poklesu pracovní schopnosti činí 35 %, s posouzením dle kap. XIV, odd. B, pol. 13 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., s dobou platností posudku do 31. 10. 2018. Dále uvedeno, že poslední posudkový závěr byl výrazně nadhodnocený. Rozhodnutím ze dne 2. 1. 2017 tak došlo ke snížení invalidního důchodu ze třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně s odvoláním na posudek OSSZ Ostrava ze dne 26. 10. 2016. K námitkám byl vypracován nový posudek o zdravotním stavu, tentokrát lékařem žalovaného správního orgánu, dne 2. 3. 2017. V tomto posudku lékař dospěl k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti činí 45 %, neboť dle kap. XIV, odd. B, pol. 13, písm. b) přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb. činí 35 % a dále navýšeno o 10 % vzhledem k vlivu zdravotního postižení na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalost a na schopnost pokračovat v dřívější výdělečné činnosti. Důvod změny stupně invalidity posudkový lékař odůvodnil stabilizací zdravotního stavu a dobu platnosti posudku stanovil na trvalou. Vzhledem k závěru posudku lékaře ČSSZ ze dne 2. 3. 2017 žalovaná rozhodla dne 8. 3. 2017 (v nyní souzené věci napadené rozhodnutí) tak, že námitky zamítla a své rozhodnutí ze dne 2. 1. 2017 potvrdila.

[7] Jelikož rozhodnutí soudu v dané věci, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněného nepříznivým zdravotním stavem žalobce a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek u posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen PK MPSV) s pracovištěm v Ostravě, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

[8] Z posudku PK MPSV ze dne 8. 11. 2017 soud zjistil, že PK MPSV se usnesla na posudkovém závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. následkem úrazu ze dne 11. 5. 2013 a šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, neboť pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dosahoval míry nejméně 35 %, avšak nedosahoval více než 49 %. PK MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace praktické lékařky MUDr. F., z chirurgického nálezu MUDr. V. ze dne 24. 5. 2016, ortopedického nálezu MUDr. J. ze dne 14. 9. 2016 i znaleckého posudku MUDr. Z. Š. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovila stav po úraze ze dne 11. 5. 2013, tj. stp zlomenině obou bérců, vlevo otevřená zlomenina se stp osteosyntéze, stp extrakci kovového fix. materiálu z pravého bérce 16. 5. 2014 a s plastikou nad kotníkem levého bérce. Invalidita třetího stupně byla přiznána za účelem rehabilitace, pro krátký časový odstup od operace, tj. pro neukončené léčení, adaptaci a další stabilizaci. Rozhodující onemocnění je posudkově hodnocení dle kapitoly XV, odd. B, pol. 13 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35 %, což je horní % hranice z rozpětí 30-35 %. Nejsou plněny posudková kritéria pro hodnocení dle pol. 13 c), neboť se u posuzovaného jedná o středně těžké funkční postižení funkce končetin s deformitou bérce. Nelze v daném

případě konstatovat těžké funkční postižení se značným omezením kloubů v končetinách, tj. s hodnotami kol poloviny rozsahu vč. nosných kloubů a méně, nejsou kloubní ankylosy, parézy či plegie. Není ztráta opěrné funkce končetiny či ztráta bipedální lokomoce. Vzhledem k tzv. „náročnosti“ povolání s neschopností pokračovat v předchozí výdělečné činnosti PK MPSV taktéž navyšuje horní % hranici o 10 % na celkových 45 %. Vzhledem k průběhu onemocnění, k funkčnímu postižení a odborným nálezům nestanovuje posudková komise MPSV KLP – platnost posudku tedy trvalá. Zdravotní stav je možno považovat za stabilizovaný na stávající funkční úrovni. Posuzovaný je neschopen těžké fyzické práce s dlouhou chůzí, stáním, v riziku úrazu, schopnost rekvalifikace je zachována. Dosavadního zaměstnání „profesionálního řidiče vč. kamionů“ neschopen. K datu napadeného rozhodnutí PK MPSV konstatuje, že nebyly zjištěny skutečnosti, které by vedly ke změně posudkových závěrů LPS OSSZ a ČSSZ. Opravená aplikace posudkových kritérií procentní hodnoty míry poklesu pracovní schopnosti posudkové závěry ve smyslu přiznání invalidity prvního stupně nemění. Na základě takto provedeného přezkumu PK MPSV dospěla tedy k závěru, že posudkové závěry LPS OSSZ a ČSSZ ve smyslu přiznání invalidity I. stupně v souvislosti s uved. pracovním úrazem lze potvrdit.

[9] Dále soud ze znaleckého posudku předloženého žalobcem soud zjistil, že tento byl vypracován k žádosti žalobce znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví ortopedie a traumatologie za účelem posouzení, zda byl postup žalované oprávněný, došlo-li ke snížení invalidního důchodu pro invalidity třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně a má-li tento závěr oporu ve zdravotním stavu. Znalec uvedl, že měl k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci, která je držena v rukou posuzovaného a zahrnuje veškeré léčení úrazu od jeho vzniku na všech pracovištích až po poslední vyšetření dne 6. 4. 2017 z chirurgie a traumatologické poradny Městské nemocnice Ostrava a žalobce vyšetřil dne 11. 4. 2017 ve své ambulanci se zaměřením na funkční poruchy včetně rtg kloubů. Funkční postižení vyhodnotil jako těžké postižení s podstatně omezenou schopností až neschopností chůze a stání, neschopností přenášení a manipulace s předměty a neschopností statické a mechanické zátěže.

[10] U jednání soudu zástupce žalobce zpochybnil přesvědčivost a objektivnost posudkového hodnocení posudkovou komisí MPSV a zdůraznil význam znaleckého posudku MUDr. Š., který si žalobce vyžádal a ve kterém vysloveno, že žalovaný dostatečně nepopsal všechny změny zdravotního stavu, u žalobce se jedná o těžké postižení s podstatně omezenou schopností až neschopností chůze a stání, neschopností přenášení a manipulace s předměty a neschopností statické a mechanické zátěže. Dále napadl rozdílnost kvality vyšetření žalobce mezi znalcem a PK MPSV.

[11] V souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), soud při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované správního orgánu, přičemž dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí dne 8. 3. 2017 byl invalidním v prvním stupni. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec

invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se podle § 39 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. rozumí schopnost vykonávat výdělečnou činnost odpovídající tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

[12] V souzené věci je příslušná k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posudková komise MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.), a proto posudek této komise považuje soud za stěžejní důkaz. V souzené věci posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., neboť v komisi vedle posudkové lékařky byl odborný lékař - ortopéd. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce včetně vyšetření žalobce u jednání PK přítomným ortopedem. Posudková komise vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce zcela shodně s lékařem žalované dle kapitoly XV (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), odd. B (postižení končetin), položky 13 (funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny), písm. b (středně těžké postižení funkce končetiny, značná deformita bérce nebo stehna, svalové atrofie, značné omezení funkce končetiny, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi) a stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 35 % z možného rozpětí 30-35 %. Stanoveno procentní míru dále navýšila o 10 procentních bodů dle § 3 odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. z důvodu nemožnosti pokračování v předchozí výdělečné činnosti. Jak již výše uvedeno, posudková komise byla řádně odborně obsazena, a soud proto nemá důvod zpochybňovat erudici tohoto posudkového orgánu. Závěr posudku koresponduje s výsledky odborných lékařských vyšetření, na které posudková komise odkázala. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce na základě zdravotní dokumentace, kterou si pro své jednání vyžádala, na základě vlastního vyšetření a konečně i využití znaleckého posudku MUDr. Z. Š.

[13] Žalobce, resp. jeho právní zástupce, namítal rozdílnost vyšetření žalobce posudkovou komisí ve srovnání s vyšetřením u znalce. Soud nezpochybňuje důvodnost této námítky, nicméně k tomu uvádí, že primárními úkoly posudkových orgánů není vyšetření zdravotního stavu, nýbrž posouzení zdravotního stavu a pracovních schopností na základě odborných lékařských nálezů. Posudkový orgán má i oprávnění vyšetřit posuzovanou osobu, avšak zásadně vyšetření posuzovaných osob si vyžádává u poskytovatelů zdravotních služeb. Posudkové orgány, v tomto případě posudková komise MPSV, nedisponuje vlastními odbornými pracovišti. Vzhledem k uvedenému proto musí být rozdíl mezi vyšetřením posuzované osoby u jednání komise a mezi vyšetřením odborným lékařem v jeho ordinaci, v souzené věci tedy vyšetřením ortopedem.

[14] K další námitce ohledně zacházení se znaleckým posudkem soud uvádí, že znalecký posudek byl vypracován znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví ortopedie a traumatologie, nikoliv z oboru posudkového lékařství. Posudkové lékařství je specializovaný atestační obor. Posuzovat zdravotní stav pro účely provádění sociálního zabezpečení v dané věci důchodového pojištění mohou jen kvalifikovaní odborníci v daném oboru, kteří splňují kvalifikační předpoklady stanovené zákonem 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a vyhláškou Ministerstva zdravotnictví č. 185/2009 Sb., v platném znění. K posudkovým kritériím, jejichž hodnocení je při posudkové činnosti prováděno, především náleží právně vyjádřená posudkově medicínská hlediska; ta buď vycházejí, nebo souvisejí s nepříznivým zdravotním stavem posuzované osoby. Uvedený znalec tak není oprávněn zdravotní stav hodnotit dle vyhl. č. 359/2009 Sb. Protože však jeho znalecký posudek obsahuje výsledky jeho vlastního vyšetření žalobce, soud tento posudek předložil posudkové komisi k využití. S ohledem na uvedené soud nevyhověl důkaznímu návrhu ohledně výslechu znalce.

[15] Krajský soud s ohledem na výše uvedené neměl důvod zpochybnit úplnost, přesvědčivost a zejména objektivnost posouzení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí MPSV. Na tomto místě soud opakuje, že posudková komise byla řádně odborně obsazena, měla k dispozici odborné lékařské nálezy a žalobce byl vyšetřen i u jednání komise. Posudková komise měla k dispozici odborné lékařské nálezy z období před vydáním napadeného rozhodnutí a posudek tak vypracovala na základě skutkového stavu před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud nemá důvod zpochybňovat erudici posudkového orgánu. Závěr posudku koresponduje s výsledky odborných lékařských vyšetření, na které posudková komise odkázala. Komise logiky odůvodnila i změnu stupně invalidity, jestliže původně invalidita třetího stupně byla přiznána za účelem rehabilitace, pro krátký časový odstup od operace, tj pro neukončené léčení, adaptaci a další stabilizace a nyní zdravotní stav je již stabilizovaný. Soud neprováděl v tomto směru další dokazování.

[16] Soud s ohledem na výše uvedené nezpochybnil, že u žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dochází nadále k poklesu pracovní schopnosti, avšak v míře, která zakládá jen invaliditu prvního stupně. Při určování míry poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, nikoliv ze subjektivních stesků posuzované osoby. Jelikož žalobce k datu 8. 3. 2017 nenaplnil zákonné podmínky stanovené § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb. a byla-li míra poklesu její pracovní schopnosti stanovena 45 %, žalovaná, snížila-li výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, nijak nepochybila. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., s.r.s., žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[17] Žádnému z účastníků řízení nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení nebyl procesně úspěšný a žalovaná nemá na jejich náhradu ze zákona nárok (ust. § 60 odst. 2 s.r.s. a § 118d zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou

týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 13. prosince 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně